

Jesaja 65

Septuaginta (LXX)

1 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἵδού εἰμι τῷ ἔθνει οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα

2 ἔξεπέτασα τὰς χειράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὅπισω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν

3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ παντός αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἢ οὐκ ἔστιν

4 καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμιλυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν

5 οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐγγίσῃς μου ὅτι καθαρός εἰμι οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας

6 ἵδού γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ σιωπήσω ἔως ἂν ἀποδῷ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν

7 τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὄρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὧνείδισάν με ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν

8 οὕτως λέγει κύριος ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥώξ ἐν τῷ βότρῳ καὶ ἐροῦσιν μὴ λυμήνη αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἔνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας

9 καὶ ἔξαξω τὸ ἔξιακον σπέρμα καὶ τὸ ἔξιακον καὶ κληρονομήσει τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικίσουσιν ἐκεῖ

10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ αχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἔζήτησάν με

11 ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα

12 ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἢ οὐκ ἐβούλόμην ἔξελέξασθε

13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται ὑμεῖς δὲ πεινάστε ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι πίονται ὑμεῖς δὲ διψήστε ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε

14 ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὀλολύξετε

15 καταλείψετε γάρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καινόν

16 ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς εὐλογήσουσιν γάρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ δικαιοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς δικαιοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται γάρ τὴν θλῖψιν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν

17 ἔσται γάρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδὲ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν

18 ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἴδου ἐγὼ ποιῶ ιερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην

19 καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ ιερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς

20 καὶ οὐ μὴ γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης δις οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔσται γάρ ὁ νέος ἑκατὸν ἑτῶν ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἑτῶν καὶ ἐπικατάρατος ἔσται

21 καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν

22 καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται κατὰ γάρ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔντελου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν

23 οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν ὅτι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστιν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται

24 καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἔστιν

25 τότε λύκοι καὶ ἄρνες βισκηθήσονται ἄμα καὶ λέων ὃς βιοῦς φάγεται ἄχυρα ὅφις δὲ γῆν ὃς ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὅρει τῷ ἀγίῳ μου λέγει κύριος